

The Making of a Monk-Rabbi: the Rashbi Stories

Possible Guided Questions:

What are the main similarities and differences between the Palestinian and Babylonian version of the Talmudic story of R. Shimon b. Yohai? When parallel parts of the story are told: are they told differently? In what way? What parts of the story are found only in the Palestinian Talmud and what are only found in the Babylonian version? Focusing on the Babylonian Talmud: can you define the literary character of the parts of the story that are only found in this version of the Talmudic tradition?

ירושלמי שביעית ט:א, לח ע"ד (כ"י ליידין)	בבלי שבת לג ע"ב (כ"י אוקספורד)
	<p>דיתוב ר' יהודה ברי אלעאי ור' יוסי ור' שמעון ויתוב יהודה בן גרים גבייה ופתח ר' יהודה ואמי כמה נאים מעשיה של אומה זו תקנו שווקים תקנו גשרים תקנו מרחצאי ר' יוסי שתק ענה ר' שמעון ואמי כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמן שווקים להושיב בהן זונות מרחצאות לעדן בהן עצמן גשרי ליטול מהם מכס הלך יהודה בן גרי! ס! וסיפר דברים ונשמעו למלכות אמרו יהודה שעילה יתעלה יוסי ששתק יגלה לציפורי שמעון שגינה יחרג</p> <p>אזל איהו ובריה וטשו בי מדרשא כל יומא הוה מייטיא להו דביתהו ריפתא וכרכי כדתקיף גורתא אמי ליה לבריה ידענא דנשים דעתן קלה עליהן דילמא מצערי לן ומיגליא לן</p>
<p>רבי שמעון בן יוחי עבד טמיר במערתא תלת עשר שנין במערת חרובין דתרומה עד שהעלה גופו חלודה</p>	<p>אזלו ואיטשו במערתא איתרחיש ליהו ניסא ואיברי להו חירובא ועינא דמיא הוו יתבי עד צוורין[הו] בחלא כולי יומא וגרסי לעידן צלויי לבשי ומכסו ומצלו וחדר שלחי מאניה וכי היכי דלא ליבלו</p>
<p>לסוף תלת עשר שנין אמי לי נה [נפק] חמי מה קלא עלמא</p>	<p>איתבו תרתי - סרי שנין במערתא אתא אליהו וקאי אפיתחא דמערתא אמי מאן אודעיה לבר יוחאי דמית קיסר ובטלה גזירתא</p>
<p>נפק ויתוב ליה על פומא דמערתא חמא חד צייד צייד ציפרין פרט מצודתיה שמע ברת קלא אמרה דימוס ואישתיזבת אמר ציפור מבלעדי שמיא לא יבדא כל שכן בר נשא</p>	<p>נפקו חאזו אינשי דקא כרבי וזרעי אמי מניחין חיי עולם ועוסקין חיי שעה כל מקום שנתנו עיניהם נשרף יצתה בת קול ואמרה להן להחריב עולמי יצאתם חזרו למערתכם הדור ואזול ואיתבו תריסר ירחי שתא במערתא אמרי משפט רשעים בגיהנום שנים – עשר חדש יצתה בת קול ואמרה להם צאו ממערתכם נפקו</p>
	<p>כל היכא דהוה מחי ר' אלעזר הוה מסי ר' שמעון אמי לו בני דיו לעולם אני ואתה חאזו להווא סבא דהוה נקיט בידיה תרי מדאני דאסא אמרו ליה הני למא לך אמי להו לכבוד שבת אמרו ליה ותסגי לך בחד אמי להו חד כנגד זכור וחד כנגד שמור אמרה ליה לבריה חזית כמה חכיבה מצוה עליהו דישראל</p>
<p>כד חמא דשדכן מיליאי אמי ניתות נוחמי בהדין דימוסין דטיבריא</p>	<p>שמע ר' פינחס בן יאיר חתניה נפק לאפיה עייליה לבי בני ואסתיה הוה קא חכין ליה לבשריה חזא דהוה אית ליה פילי בגביה הוה קא בכי וקא נהוין דמעיי וקא מצווחן ליה משום דחריכין בגו פילי אמי אוי לי שראיתך בכך אמי לו אשריך שראיתני בכך שאילמלא לא ראיתני בכך לא מצאתי בי כך דמעיקרא כי הוה מקשי ר' שמעון <בן> יוחאי קושיא הוה מפריק לה ר' פינחס בן יאיר בתריסר פירוקי ולבסוף כי הוה מקשי ר' פינחס בן יאיר קושיא הוה מפריק לה ר' שמעון בן יוחאי בעשרים וארבעה פירוקי</p>
<p>אמי צריכין אן [ל]עשות תקנה כמו שעשו אבתינו הראשונים ייחן את פני העיר" שהיו עושין איטליסין ומוכרין בשוק</p>	<p>אמי הואיל ואיתרחיש לי ניסא איתקין מילתא דכתני ייבא יעקב שלם" אמי רב שלם בגופו שלם בממונו שלם בתורתו ייחן את פני העיר" אמי רב מטבע תיקן להם ושמואל אמי שוקים תקן להם ר' יוחנן אמי מרחצאות ותיקן להם</p> <p>אמי איכא מילתא דאיתקין אמרו ליה איכא דוכתא דאית</p>

<p>אמי נדכי טיבריא</p> <p>והוה נסב תורמוסין ומקצץ ומקליק וכל חן דהוה מיתא הוה טייף וסלק ליה מן לעיל</p> <p>חמתיה חד כותי אמי לי נה אזל מפלי בתון טבא דיודאי נסב חד מית אזל ואטמריה הן דדכי אתא לגביה ר' שמעון בן יוחי אמי ליה לא דכית אתר פלן איתא ואנא מפיק לך מיתא מן תמן צפה ר' שמעון בן יוחי ברוח הקודש שנתנו שם ואמי גוזר אני על העליונים שירדו ועל התחתונים שיעלו וכן הוזהר ליה</p> <p>מי עב[ר] קומי מוגדלא שמע קליה דטפרא אמי הא בר יוחי מדכי טיבריא אמי ליה יבוא עלי אם לא שמעתי שטיבריא עתידה ליטהר אפילו כן לא הימנין היית מיד נעשה גל שלעצמות</p>	<p>בה טפק טומאה ואית לחו צערא לכהני לאקופי אמי אי איכא דינע דאיתחזק טורה הכא לימא אמי ההוא סבא כאן קצץ בן זכאי תורמוסי תרומה עבד איהו נמי הכי כל היכא דהוה רפי צייניה דהוה שקיל בי > דעיצא ודעיץ וכל היכא דהוה קשה טהריה</p> <p>אמי ההוא סבא טיהר בן יוחאי בית הקברות שלח ליה ואמי ליה אילמלא לא היית עמנו ואי נמי היית עמנו ולא נמנית עמנו יפה היית אומי אבל עכשיו שהיית עמנו ונמנית עמנו [יאמר] זונות מפרכסות זו את זו תלמידי חכמים על אחת כמה וכמה יהיב ביה עיניה</p> <p>ומיתנפק לשוקא תזייה ליהודה בן גרים אמי עדין ישנו לזה בעולם נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות</p>
--	--

Babylonian Talmud tractate Shabbat 33b (MS Oxford)

For R. Judah, R. Jose, and R. Simeon were sitting, and Judah, a son of proselytes, was sitting near them. R. Judah commenced [the discussion] by observing, "How fine are the works of this people [the Romans]! They have made streets, they have built bridges, they have erected baths." R. Jose was silent. R. Simeon b. Yohai answered and said, "All that they made they made for themselves; they built market-places, to set harlots in them; baths, to rejuvenate themselves; bridges, to levy tolls for them." Now, Judah the son of proselytes went and related their talk, which reached the government. They decreed: Judah, who exalted [us], shall be exalted, Jose, who was silent, shall be exiled to Sepphoris; Simeon, who censured, let him be executed.

He and his son went and hid themselves in the Beth Hamidrash (the place of study) [and] his wife brought him bread and a mug of water and they dined. [But] when the decree became more severe he said to his son, "Women are of unstable temperament: she may be put to the torture and expose us."

So they went and hid in a cave. A miracle occurred and a carob-tree and a water well were created for them. They [would strip their garments and] sit up to their necks in sand. The whole day they studied; when it was time for prayers they robed, covered themselves, prayed, and then put off their garments again, so that they should not wear out.

Yerushalmi tractate Shvi'it 9:1, 38d (MS Leiden)

For thirteen years R. Simeon b. Yohai lived hidden in a cave of carobs of *Teruma* [=priest offering]. [He stayed there] until his body became afflicted with [a skin disease that looked like] rust spots.

Michal Bar-Asher Siegal
bsmichal@bgu.ac.il

They dwelt twelve years in the cave. Elijah came and stood at the entrance to the cave and exclaimed, "Who will inform the son of Yohai that the emperor is dead and his decree annulled?"

They emerged. Seeing a man ploughing and sowing, they exclaimed, "They forsake life eternal and engage in life temporal!" Whatever they cast their eyes upon was immediately burnt up. Thereupon a Heavenly Echo came forth and cried out, "Have ye emerged to destroy My world: Return to your cave!" So they returned and dwelt there twelve months, saying, "The punishment of the wicked in Gehenna is [limited to] twelve months." A Heavenly Echo then came forth and said, "Go forth from your cave!"

Thus they came out, wherever R. Eleazar wounded, R. Simeon healed. Said he to him, "My son! You and I are sufficient for the world."

They saw an old man holding two bundles of myrtle. They said to him: "What are these for?" He said "They are in honor of the Sabbath." They said: "But one should suffice you?"-He said: "One is for 'Remember [the Sabbath day]' (Ex. 20:8) and one for 'Observe [the Sabbath day].' (Deut. 5:12) Said he to his son, "See how precious a commandment to Israel is."

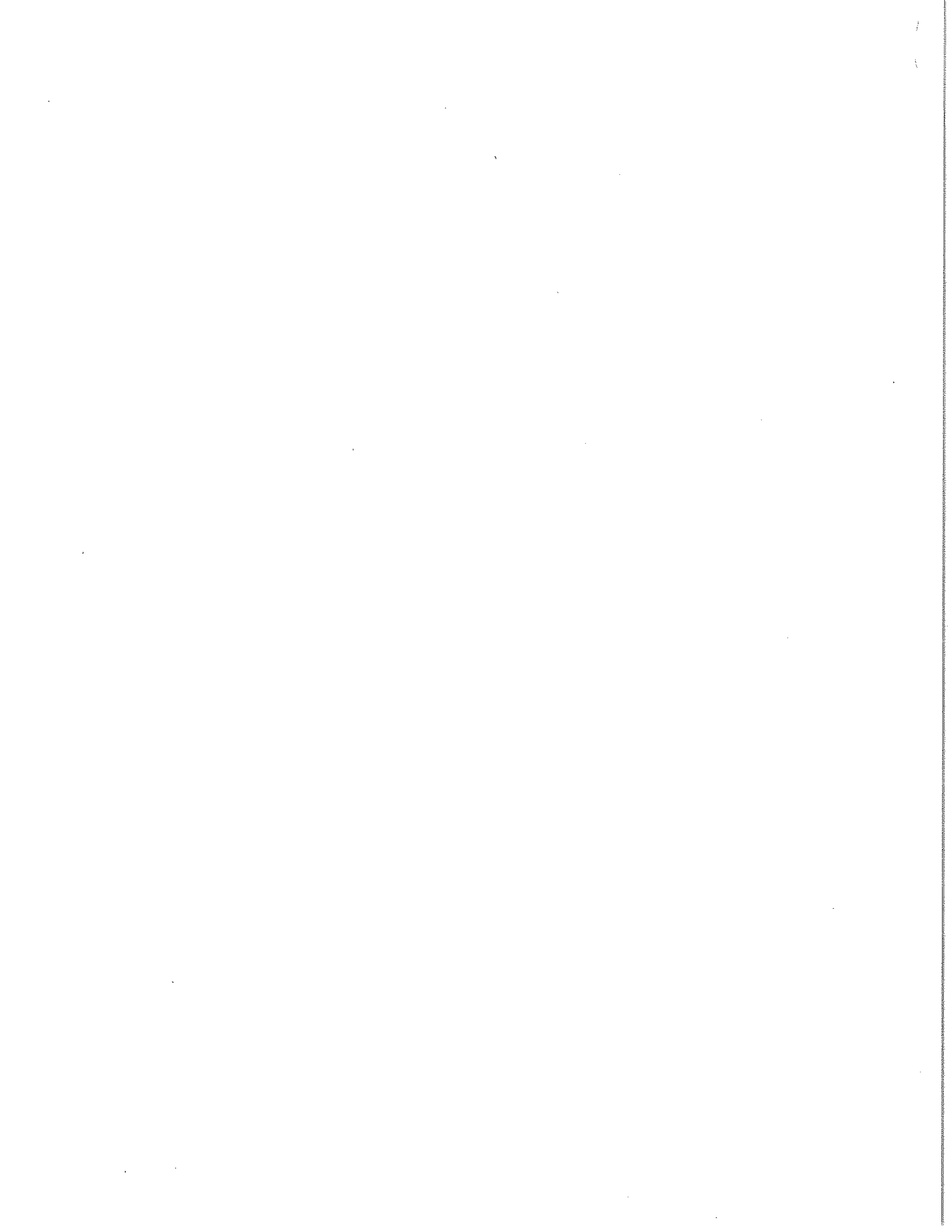
R. Phinchas b. Ya'ir his son-in-law heard and went out to meet him. He took him into the baths and massaged his flesh. Seeing the clefts in his body he wept and the tears streamed from his eyes and he [R Simeon] was shouting because they scorched his wounds. He said "Woe to me that I see you in such a state!" He said to him "Happy are you that you see me thus, for if you did not see me in such a state you would not find me thus [learned]."

For originally, when R. Simeon b. Yohai raised a difficulty, R. Phinehas b. Ya'ir would give him twelve answers, whereas subsequently when R. Phinehas b. Ya'ir raised a difficulty, R. Simeon b. Yohai would give him twenty-four answers.

At the end of thirteen years he said "shouldn't I [go out] to see what has happened in the world?"

He went out and sat at the mouth of the cave. He saw a certain hunter trapping birds. When [he] would hear an echo say from heaven "Pardoned" [dimissio] the bird escaped. [He] said "without [the intervention of] heaven [even] a bird does not perish all the more so a human being".

When he saw that the difficulties had diminished he said "let me go down and visit the baths in Tiberias".

The Making of a Monk-Rabbi: the Rashbi Stories

Only in the BT:

- Exposition explaining the circumstances of Rashbi's flight from the Romans
- Flight in two stages: to the study house, and then due to the fear of wife's betrayal to the cave
- Addition of the son, R. Elazar
- Miraculous tree and fountain
- Days devoted to study and prayer
- Body covered in sand
- Elijah's announcement
- Exiting the cave; incinerating people for working
- Return to the cave as punishment
- Second exit from the cave
- Old man preparing for Sabbath
- Bathroom conversation with the son-in-law; the cave stay understood as bestowing powers on Rashbi

Jerome, *The Life of Paulus the First Hermit (374-375 CE)*

During the persecutions of Decius and Valerian, when Cornelius at Rome and Cyprian at Carthage shed their blood in blessed martyrdom, many churches in Egypt and the Thebaid were laid waste by the fury of the storm...While such enormities were being perpetrated in the lower part of the Thebaid, Paul and his newly married sister were bereaved of both their parents, he being about sixteen years of age...His brother-in-law conceived the thought of betraying the youth whom he was bound to conceal...The young man had the tact to understand this, and, conforming his will to the necessity, fled to the mountain wilds to wait for the end of the persecution. He began with easy stages, and repeated halts, to advance into the desert. At length he found a rocky mountain, at the foot of which, closed by a stone, was a cave of no great size. He removed the stone (so eager are men to learn what is hidden), made eager search, and saw within a large hall, open to the sky, but shaded by the wide-spread branches of an ancient palm. The tree, however, did not conceal a fountain of transparent clearness, the waters whereof no sooner gushed forth than the stream was swallowed up in a small opening of the same ground which gave it birth... Accordingly, regarding his abode as a gift from God, he fell in love with it, and there in prayer and solitude spent all the rest of his life. The palm afforded him food and clothing.

Paphnutius of Scetis (4th century CE)

[The story of Abba Timothy:] Now I was glad to flee from my sin with the woman. I rose and I came to the desert, and I renounced everything between myself and that woman. I found this spring of water and this cave and date palm tree. And my life was fixed like this: this palm tree produces twelve bunches of dates each year, one each month, and this bunch from a single palm tree lasts me for thirty days at a time, and after the thirty days another bunch grows in its place. I have no bread for food and my hair has continued to grow and my clothes have completely worn out. Now I clothe with the hair of my head what should be respectfully covered.

Silvanus 4, *Saying of the Desert Fathers*

A brother went to see Abba Silvanus on the mountain of Sinai. When he saw the brothers working hard, he said to the old man, "Do not labor for the food which perishes [but for that meat which endures unto everlasting life] (John 6:27). Mary has chosen the good portion (Luke 10:42)." The old man said to his disciple, "Zacharias, give the brother a book and put him in a cell without anything else." So, when the ninth hour came the visitor watched the door expecting someone would be sent to call him to the meal. When no one called him he got up, went to find the old man and said to him, "Have the brothers not eaten today?" The old man replied that they had. Then he said, "Why did you not call me?" The old man said to him, "Because you are a spiritual man and do not need that kind of food. We, being carnal, want to

Michal Bar-Asher Siegal
bsmichal@bgu.ac.il

eat, and that is why we work. But you have chosen the good portion and read the whole day long and you do not want to eat carnal food." When he heard these words the brother made a prostration saying, "Forgive me, Abba." The old man said to him, "Mary needs Martha. It is really thanks to Martha that Mary is praised."

Paphnutius

I continued walking into the farther desert, and on the fourth day I came upon a cave. When I approached it, I knocked at the mouth of the cave according to the monastic custom in order that a brother might come out and I might greet him.

Palestinian Talmud Nedarim 11:1

Yehudah of Husa went and hid in a cave for three days, considering this matter: whence that the life of this city takes precedence over the life of a city elsewhere? He came to R. Yose b. Halafta and said to him: "I went and hid in a cave three days, considering this matter, whence that the life of this city takes precedence over the life of a city elsewhere" [=and he could find no solution]. He (R. Yose) called to his son, R. Abba, and said to him this matter: "whence that the life of this city takes precedence over the life of a city elsewhere?" He said, 'These cities shall be, [each city and its pasture land about it]' (Josh 21:40); 'shall be each city,' and [only] afterward, 'its pasture land about it.'" He (R. Yose) said to him (Yehudah): "what brought it about (=that you could find no solution)? That you did not study with your colleagues."

